

maa oprigtigt erkjende, at mit Kjendskab til Sagen er saa usfuldstændig, at der ikke vil kunne bygges Stort derpaa, men ikke desto mindre troer jeg, at jeg endda med Lethed kan paatage mig at bekræfte hvad der sagt i Anmærkningerne. Derved troer jeg ikke egentlig vilde risikeres Noget, thi der er kun sagt, at man ikke endnu har kunnet gjøre Forandring, fordi Sagen staaer hen som ikke tilendebragt, og dertil er saa føiet de Ord: „Iøvrigt er Sagen om denne nu saavidt fremmet, at der tør gjøres Regning paa, at Forarbejderne til dens Afgjørelse ville være sluttede, inden Udfæst til et Budget for Læranstalten næste Gang skal forelægges“. En saadan Uttring troer jeg, at man uden Fare kan give sin Bekræftelse, men jeg tilstaaer, at jeg ogsaa derfor finder, at den ikke indeholder nogen synderlig Garanti. Det, som maaskee vil være mere, og som jeg kan give, det er et Tilsagn om, at det skal være mig magtpaaliggende at gjøre hvad der staaer i min Magt for at saae Sagen fremmet, og at jeg haaber, det skal kunne lede til, at Sagen bliver sluttet, inden Rigsdagen næste Gang kommer sammen.

Winther: Jeg kan slet ikke erkjende, at den Indvending, der er fremkommen fra Rigsdagsmanden for Njøbenhans 2den Valgkreds (A. Hage) mod mit Forslag, er begrundet. Han meente, at det ikke var vel overveiet. Det er dog et Forslag, der er overveiet iffor og dengang er fremstillet og udviklet af Ordføreren for Finantsudvalget; og det vigtige Hensyn, som han meente burde tages, for denne Sag afgjordes, er efter min Anskuelse ikke taget saaledes, som det burde være skeet, og jeg maa dog vel mene, at det maa staae ethvert Medlem frit for at stille sine Forslag efter den Overbeviisning, han kan saae ved at læse Sagerne igjennem. Om der saa ere nogle store Wiismand her i Salen, der mene, at et eller andet Forslag ikke er tilstrækkelig overveiet, men som forøvrigt maaskee slet ikke have gjort sig videre Uleilighed med at see et saadant enkelt Punkt igjennem, det er jo en ganske anden Sag; det bør ikke have nogen bestemmende Indslydelse paa andre Rigsdagsmand, og det bør ikke forhindre dem fra at stille deres Forslag, naar de troe, at det er

deres Pligt at stille dem. Jeg paastaer, at dette oekonomiske Forhold ikke er tilstrækkeligt overveiet, og jeg skal dog sørge for, at det kan blive tydeliggjort paa et andet Sted, da det er for vidtløftigt her at indlade sig paa at læse denne Betænkning op. Naar den ærede Rigsdagsmand for Veile Amts 3die Valgkreds (Hammerich) gjorde opmærksom paa den store Fare, der vilde være forbunden med Sammensmeltningen af Bibliothekerne, saa viser det, at han er i Modstrid med denne sagkyndige Commission; den gjør netop opmærksom paa, at Faren for at miste de kostbareste Skrifter er lige stor, enten Bibliothekerne ere samlede eller ikke; thi af de kostbareste uerstattelige Skrifter haves der kun eet Exemplar. Jeg maa iøvrigt med Hensyn til den ærede Ministers Uttringer gjøre opmærksom paa, at dersom han troer, at jeg har draget de tre Mænds Competence i Tvivl, saa har han ikke hørt mine Ord rigtigt. Jeg begyndte jo med fuldkommen at anerkjende deres Competence i det reent videnskabelige Spørgsmaal, og havde blot ønsket, at der ogsaa var kommet Mand til, som mere havde seet Sagen fra et oekonomisk Standpunkt, og jeg troer, at denne Sag ikke bør endes, uden at dette er skeet. Jeg kan af den Grund, i min Overbeviisning om det Velbegrundede i Forslaget, aldeles ikke indlade mig paa at tage det tilbage.

Hammerich: Jeg kan fatte mig kort. Den ærede Kultusminister har igrunden allerede sagt, hvad jeg vilde sige, og han har navnlig gjort opmærksom paa, at, naar den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) talte om brandfrie Hvalvinger, saa findes der slet ikke saadanne brandfrie Hvalvinger, saaledes som Comitæens Betænkning udviser. Der er talt her om Wiismand og Wiisdom; jeg maa tilstaae, at jeg ikke forstaaer, hvorledes man kan beregne Wiisdommen efter Tremarker. Der er videre talt om, at de vigtigste haandskrevne Sager kunde henvises til Kjelderne, men jeg er bange for, at der saa ikke vilde blive nogen Brug for dem, og at det vilde gaae med dem som det nu for Diebliffet gaaer i en Deel af det kongelige Universitets Bibliothek, hvor jeg selv ved høilys